

alt det gode, der findes i Lovforslaget, men slette alt det, der efter vor Mening er et Tilbageskridt. Vi finde ingen Grund til at købe humane Fremskridt, som vort Folk, som Folketinget og Venstre i mange Aar have krævet, med Tilbageskridt. Vi finde saa meget mindre Grund til det paa nærværende Tidspunkt, som vi jo slet ikke kende Landstingets Stilling. Man ved jo slet ikke, hvad Landstinget vil kræve, om det overhovedet vil kræve noget, saa i hvert Fald paa dette Tidspunkt vilde det være ganske uforsvarligt at købe Fremskridt med Tilbageskridt — det vilde det jo overhovedet altid være —, men selv mindre Indrømmelser synes vi ikke, der vilde være nogen synderlig Grund til at gøre paa nærværende Tidspunkt. Det er jo en bekendt Sag, at Landstingets mest ansete Jurister ere imod Kærnen i det foreliggende Lovforslag; paa den anden Side vil jeg dog henstille til ærede Medlemmer ikke at være alt for sikre paa, at disse ansete Jurister i det andet Ting kunne samle et Flertal. Det er altsaa ikke uden Fare at vedtage de reaktionære Bestemmelser i dette Lovforslag, thi ganske vist have vi et lille svagt Haab om, at Landstinget vil vise sig som Bolværk mod Reaktionen, men vi ere jo ikke sikre derpaa. Hvis man var aldeles overbevist om det, vilde maaske selv de, der meget nødig gaa med til disse Bestemmelser, stemme for af forskellige Grunde i den sikre Tro, at der dog ikke kom noget ud af det hele. Men det kunne vi jo ingenlunde være sikre paa. Selv om de mest ansete Jurister oppe i det andet Ting ere imod disse reaktionære Bestemmelser, er det dog ikke uden Fare at slippe disse Bestemmelser fra os her i Tinget; vi kunne jo ikke vide, om Landstinget ikke vil sluge dem. Som sagt paa nærværende Tidspunkt, da man ikke en Gang kender Landstingets Stilling, finde vi, at der er saa meget mindre Grund til at slaa en Handel af. Lad os først høre Landstingets Mening. Derfor anbefale vi vore Ændringsforslag.

De ærede Forslagsstillere have stillet nogle Ændringsforslag, som vel hist og her ere Forbedringer, men som jo aldeles ikke ændre Karakteren af deres Forslag. Pryglene bliver der, selv om der mildnes og lempes hist og her. Jeg ser i disse

Lempelser et Vidnesbyrd om, at Pryglestraffen i Grunden ikke stemmer med Forslagsstillernes egne inderste Følelser og Sindsstemning. Jeg ser endvidere i disse Ændringsforslag et Udtryk for, at Forslagsstillernes, Pryglestraffens Tilhængere ere stadig vigende. Hvis man vil lægge Mærke til denne Sags Behandling her igennem Tinget, vil man se den skarpe Form, hvori Forslaget om Pryglestraffen oprindeligt blev fremsat, og saa den stadig vigende Holdning, som Tilhængerne indtage. Man kæder Pryglestraffen sammen med en Del humane Fremskridt, man slaar af, man mildner, man har selv en Følelse af at staa paa et uholdbart Standpunkt, og man viger stadig Skridt for Skridt. Der er for mig ingen Tvivl om, at for hver Uge, for hver Maaned, der gaar, vil Stemningen i Landet, i Folket og her i Tinget ligeledes være vigende, og vandtes der blot Tid, er jeg overbevist om, at om faa Maaneder vilde det være ganske umuligt at gennemføre dette Lovforslag i den danske Rigsdag. Man vilde fra Vennernes Side stadig være nødt til at vige tilbage og stadig gøre Indrømmelser, indtil man tilsidst slet ikke længere kunde staa fast og maatte opgive selve Kærnen, selve Legemsstraffens Genindførelse for voksne Personer.

Forslagstillerne foreslaa, at naar der er Tale om Personer under 18 Aar og over 50 Aar behøver Dommeren ikke at idømme Legemsstraf; men han kan gøre det. Ja, det er vel et lille Fremskridt, men det er jo en ny Vilkaarlighed for Dommerne. Jeg vil i den Anledning gerne forny et Spørgsmaal, som jeg ved Sagens første Behandling rettede til den ærede Justitsminister. Jeg vil gøre det netop i denne Sammenhæng, hvor der er Tale om mere Vilkaarlighed for Dommerne. Den højtærede Minister svarede mig nemlig ikke ved 1ste Behandling, han gik fuldstændig uden om det. Jeg vil spørge ham, om han har Sikkerhed for Retsreformens Gennemførelse i Aar, thi hvis den højtærede Justitsminister ikke har det, forstaaer jeg ikke, at han kan søge dette Lovforslag fremmet efter de Udtalelser, som faldt fra ham den 6. November i Landstinget. Der gjorde han udtrykkelig opmærksom paa, at Nævninger